

L’Ari i el secret de Burriac

En un petit poble a prop de Barcelona, envoltat per camps ondulants i amb vista a la imponent Muntanya de Burriac, vivia una nena de sis anys anomenada Ari. Amb una curiositat que mai no dormia i una imaginació que convertia cada dia en una nova descoberta, l’Ari era l’estrella del seu poble.

Una tarda, mentre explorava els camps propers a la Muntanya de Burriac, l’Ari va trobar una flauta de fusta enterrada a l’ombra d’un roure centenari. La flauta estava decorada amb símbols antics que semblaven ballar sota els rajos del sol tardà. Sense pensar-s’ho dues vegades, l’Ari la va agafar i va bufar una nota lleugera. De sobte, el vent es va aixecar, xiuxiuejant secrets antics a través de les fulles.

Mentre la brisa jugava amb els seus cabells, una figura es va formar davant d’ella: una dona gran amb cabells blancs com la lluna i ulls profunds com la nit. «Hola, Ari», va dir amb una veu que sonava com fulles arran de vent. «Soc la Guardiana de la Muntanya de Burriac. Has despertat els esperits amb la flauta de la nostra protectora, perduda fa segles.»

Guiada per la Guardiana, l’Ari va seguir un camí ocult entre els arbustos fins a arribar a una cova secreta a la base de la muntanya.

Allà, llums màgiques ballaven per les parets de pedra, pintant històries de temps antics quan la màgia regnava lliure.

«La Muntanya de Burriac és un lloc de poder antic», va explicar la Guardiana. «La seva força resideix en les arrels de la terra i en els cors dels qui l'estimen veritablement. Ara que tens la flauta, tens l'oportunitat de connectar amb aquest poder i protegir-lo.»

L'Ari va aprendre a tocar melodies que podien fer ploure o aturar el vent, i cada nota era una paraula en el llenguatge secret de la Muntanya de Burriac. Va prometre utilitzar aquest regal per mantenir l'equilibri de la natura i compartir la seva bellesa amb els altres.

Cada dia, després de l'escola, l'Ari tornava a la cova per aprendre més sobre les forces que modelaven el món. Va créixer sabent que la seva amistat amb la Muntanya de Burriac era eterna, i la seva història es va teixir dins les llegendes del poble, inspirant a tots a cuidar el món natural i a escoltar les històries que el vent portava des de les altures oblidades.